MAEȘTRII ARTEI ROMÎNEȘTI

C. MEDREA

K. H. ZAMBACCIAN

C. MEDREA

EDITURA DE STAT PENTRU LITERATURĂ ȘI ARTĂ

Coperta: Ghimpele — marmură — 1938 — На обложке: Колючка — On the Cover: The Thorn — Couverture: L'Épine — Umschlag: Der Dorn

Opera lui Cornel Medrea, a cărei dezvoltare am urmărit-o timp de patruzeci de ani, dovedește în pofida curentelor abstracționiste care au bîntuit și în țara noastră, în epoca dintre cele două războaie mondiale, o adîncă studiere a naturii, o viziune realistă exprimată în forme ample, pline și armonioase.

Medrea nu copiază însă natura, nici nu ocolește realitățile, ci simplifică, înlăturînd detaliile și accentele secundare, urmărind o sinteză în care redă esențialul.

Atunci cînd modelează un portret, formele răsar strînse, ca în realitate, iar cînd e vorba de un monument el modelează în planuri mai largi și mai robuste, construind mase astfel echilibrate ca să se desprindă de la distanță înălțimea, expresia, mișcarea și gestul.

În afară de aceste cazuri, viziunea intimă a lui Medrea înclină spre formele ample, spre volumele cu unduiri de lumini blonde, străvezii, ce sugerează o calmă senzualitate. De pildă *Femeia intrînd în baie* (1943).

Cu mulți ani în urmă (1925) am descoperit în atelierul său o piatră de o viziune arhaică. Dintr-un bloc paralelipipedic se reliefau formele unei adolescente cu mîna deasupra capului. Era atîta noblețe și armonie în atitudinea și gestul ei, încît artistul n-a rezistat tentației de a relua motivul cu mulți ani mai tîrziu (1943), cioplind de data aceasta în toată plasticitatea lor formele rotunde, care se sprijină pe cele două picioare ca pe niște coloane.

Cornel Medrea s-a născut în comuna Miercurea de lîngă Sibiu, în anul 1888. Copilăria și-a petrecut-o la Alba-Iulia, unde a absolvit cursurile secundare. Dovedind dispoziții pentru desen, îl practică cu pasiune, înfățișînd figuri și obiecte cu o libertate de interpretare caracteristică celor destinați pentru creație.

Într-o zi a descoperit un profil antic în gips, copie după figura Minervei de Phidias. Cornel Medrea impresionat de sentimentul liniei, al formei și al volumului din această sculptură, a copiat-o în lut. Astfel a primit Medrea primul impuls spre arta statuară și s-a hotărît să se dedice sculpturii. În acest scop s-a mutat în 1905 la Zlatna, unde s-a înscris la Școala de Arte și Meserii. După cîțiva ani de studii, Medrea a fost trimis la Școala de Arte Frumoase din Budapesta, unde a lucrat cu profesorii Matray, Maron și Ligety.

Pe vremea aceea, capitala Ungariei se împodobea cu remarcabile opere de artă monumentală. Se comandase între altele statuia lui Arpad călare, înconjurat de cei 7 cavaleri ai săi, lucrarea fiind încredințată talentatului sculptor Zala care urma să desăvîrșească cu un colectiv de colaboratori, monumentul *Mileniului*, pentru comemorarea celor 1000 de ani de la intrarea ungurilor în Panonia.

Cornel Medrea a fost unul dintre tinerii care au lucrat în atelierul maestrului Zala.

De altfel Medrea primise un puternic stimulent pentru acest gen de sculptură, admirînd monumentul de la Cluj al lui Matei Corvin, opera lui Fadrus.

În 1912 și 1913, Medrea a călătorit prin Europa Centrală, umblînd pe jos ca pelerinii de altădată, cu sacul în spinare, deoarece era sărac și

1. Mama – Мать — The Mother – La mère — Die Mutter

nu avea alte mijloace să-și împlinească năzuința de a vizita Viena, Leipzig, Dresda și München, centrele de artă cele mai importante din acea parte a Europei.

În 1914, la începutul primului război mondial, a trecut Carpații și s-a stabilit la București.

În 1916 e mobilizat ca ofițer asimilat în grupul artiștilor ce aveau sarcina să creeze opere cu scene și motive inspirate de război. Retragerea și drama refugiaților îl impresionează pe Medrea și el sculptează o frumoasă statuetă, reprezentînd o țărancă ce înaintează cu greu pe drumul pribegiei, cu un copil la sîn și un altul pe care-l trage de mînă. Această sculptură, denumită *Refugiata*, sugerează mersul greoi al femeii prin înclinația corpului ce se apleacă înainte, în contrast cu rezistența copilului care păstrează o poziție verticală. S-a pomenit în legătură cu această lucrare, că Medrea ar fi fost influențat de expresionistul german Barlach, care are și el unele personaje puternic înclinate înainte. De acest sculptor nici nu aflase pe atunci Medrea. De altfel, viziunea și tehnica lui Barlach e mai colțuroasă, planurile sale sînt mai abrupte și cam poliedrice, dînd o impresie dură, pe cînd statueta lui Medrea e plină de umanitate și liniile apar mai fluide pe planurile rotunjite.

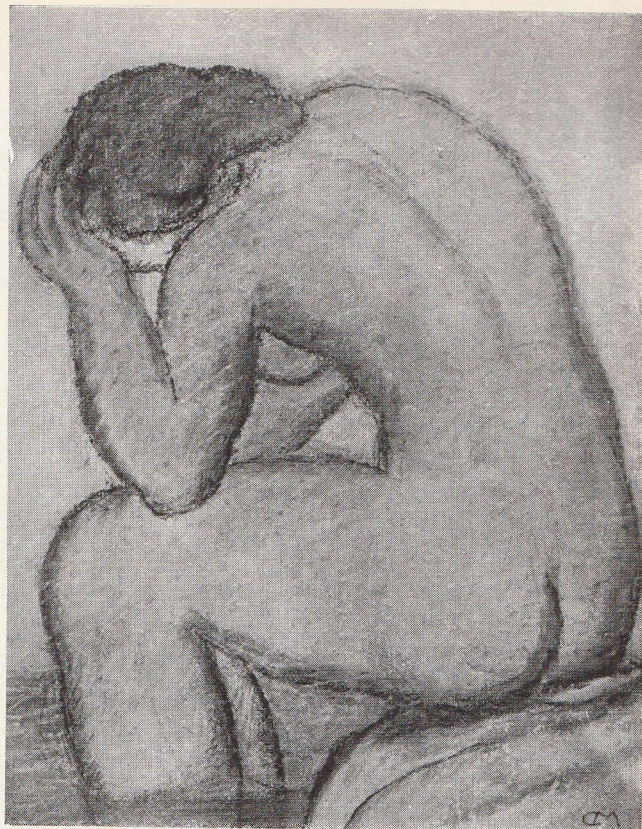
Refugiata lui Medrea ne face mai degrabă să ne gîndim la o minunată pictură a lui Daumier, reprezentînd o spălătoreasă, care urcă cheiul Senei cu rufele sub un braț și cu cealaltă mînă trăgînd un copil, dar aceasta exclude orice supoziție de inspirație, deoarece Medrea, ca toți cei care au participat la primul război mondial, era obișnuit, în retragere, cu astfel de scene pe care le întîlneau la tot pasul.

În expoziția din 1917, patronată de Marele Cartier General, Medrea mai expune o compoziție, realistă și expresivă, reprezentînd un grup de prizonieri germani. De asemenea, tot atunci, el mai prezintă o altă compoziție în basorelief, *Cucerirea unui tun inamic*, în care se desfășoară un atac în plin avînt.

L-am cunoscut mai bine pe Medrea la Iași, în timpul campaniei, unde am întîlnit și pe alți artiști, dintre cele mai viguroase temperamente ale plasticii noastre: Camil Ressu, Iser, St. Dimitrescu, Theodorescu-Sion,

Dărăscu, Han, Jalea și alți cîțiva, care în 1918 s-au asociat acolo, într-o grupare denumită «Arta Romînă», pentru promovarea unui curent artistic realist, ca o reacție împotriva acelei arte înmuiate într-un romantism münchenez sau un impresionism bastard tot münchenez, practicat de majoritatea celor de la « Tinerimea Artistică ».

Reîntors la București, după război, în anul 1919, Medrea expune schița unui basorelief, pe care a mărit-o mai tîrziu pentru expoziția internațională de la Paris din anul 1937 și care a fost premiată cu marele premiu internațional. În acest basorelief reprezentînd legenda lui Dragoș, voievodul se avîntă călare să înfigă spada în țeasta zimbrului încordat. E o lucrare evocatoare a eroismului legendar, nu numai prin conținutul tematic, dar și prin admirabila reliefare plastică a mișcării, a atitudinii și a expresiei figurilor, exprimînd o energie concentrată în acel moment suprem. Obiecțiunea făcută de unii în ceea ce privește disproporția mărimii zimbrului față de eroul călare trebuie înlăturată, fiind vorba de o legendă în care fantezia și imaginația pot fi în largul lor.

2. Nud — Ню — Nude — Nu — Akt

În 1919, Medrea a primit comenzi pentru busturile lui Victor Hugo, al lui Molière și al artistului Demetriad în Hamlet, pentru Teatrul Național

din București, iar în 1920 i s-a încredințat să sculpteze bustul monumental al lui Barbu Delavrancea. Medrea dăltuiește figura dîrză și răscolitoare a lui Barbu Delavrancea, pe care îl înfățișează într-un moment de intensă încordare lăuntrică. Fruntea înaltă și proeminentă, brăzdată de cute adînci, exprimă concentrarea sufletească a oratorului. Nici nu se putea o mai expresivă figură pentru a întruchipa pe clocotitorul autor al *Viforului*.

În anul 1925, Medrea concurează la Monumentul Aviatorilor printr-un frumos proiect, care, deși nu a fost ales de juriu, trece drept cel mai reușit. Pe un soclu înalt, compus din patru coloane împreunate se află un personaj cu aripi desfăcute în înălțime, reprezentînd pe un erou zburător ce ar putea fi asemuit cu Icar. În partea de jos, pornește într-un avînt Phaeton, mînîndu-și carul tras de doi cai focoși ce galopează încolăcindu-se în spirală împrejurul coloanei. S-a obiectat de unii prea marea înălțime a verticalei în raport cu baza, ceea ce e firesc pentru un monument al zburătorilor.

După cum am văzut, Medrea nu ocolește legenda și alegoria antică în opera sa, atunci cînd împrejurările le reclamă. El excelează cu astfel de teme în basorelief, una din formele la care revine deseori în cursul carierei sale. De pildă, într-un basorelief prezintă pe Făt-Frumos, nud în stil antic, luîndu-și rămas bun de la iubita pe care o strînge la pieptul său înainte de a încăleca pe un cal înaripat ce așteaptă încordat să zboare.

Tudor Vianu, în monografia sa despre Medrea (colecția Apollo) arată că artistul vede în basorelief un compromis între sculptură pe de o parte și pictură pe de alta. Cu acest prilej, menționăm că Medrea este și un desenator care conturează formele în plenitudinea lor sculpturală și redă simfonia liniilor pe care de multe ori le nuanțează în acuarelă în tonalități calde.

La monumentul poetului St. O. Iosif (1928) găsim un basorelief reprezentînd poezia. Un bust nud de femeie cu capul ridicat spre cer înalță din harfă slavă zeilor.

Într-un alt basorelief reprezentînd *Maternitatea* (1942), se văd în picioare trei nuduri feminine, dintre care o mamă arată prietenelor sale înduioșate, pruncul ei drag. E atîta grație în linii și relief în această operă ce ar aminti o stelă antică, încît privitorul simte pe lîngă sentimentul sugerat

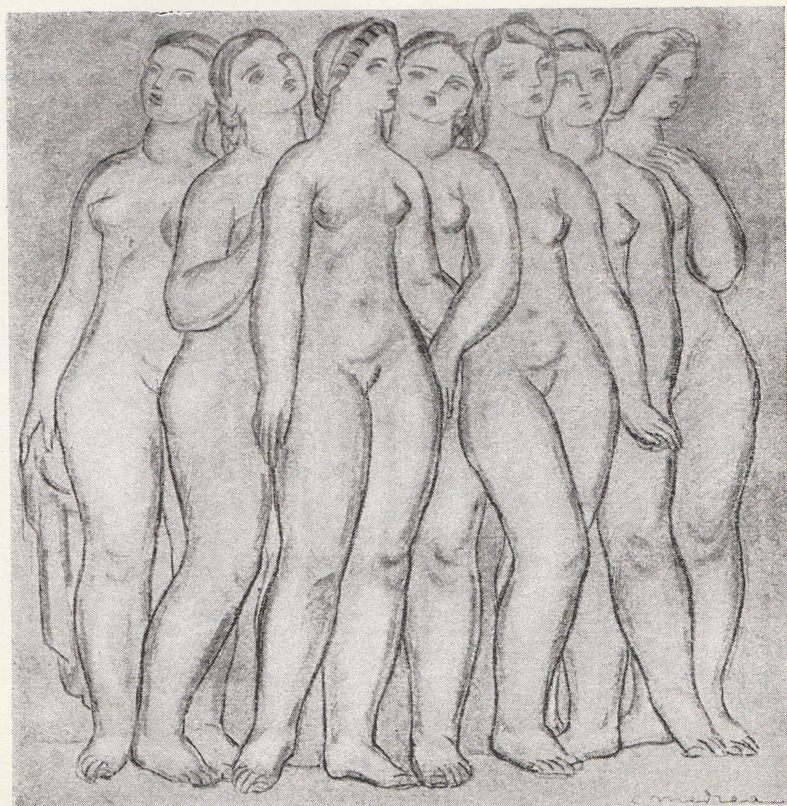
de motiv și plăcerile tactile pe care le oferă fericitul modelaj al artistului.

Într-un alt relief, reprezentînd dansul (1943), un grup de nuduri sînt reprezentate în mișcări ritmice de o frumoasă plasticitate.

Sînt nenumărate aceste alegorii în basorelief în opera lui Medrea. De pildă *Leda* (1929) sau *Nuduri la scăldat* (1942) etc.

După cum desenul ocupă un loc important în compozițiile marilor maeștri ai timpurilor, tot așa și basorelieful devine în opera lui Medrea un element de seamă.

Încordarea ce însuflețește compoziția monumentului luptătorului național ardelean, părintele Lucaci (Satu-Mare 1932) apare evidentă din fericita îmbinare a liniilor și a formelor ce converg într-o unitate de direcție și

3. Nuduri-Hю-Nudes
Nus — Akt

4. Plecarea artiştilor plastici la Sofia — Отъезд художников в Софию — The Departure of the Plastic Artists to Sophia — Le départ des artistes pour Sofia — Abfahrt der bildenden Künstler nach Sofia

mişcări. Este unul dintre cele mai fericite monumente ale artei statuare romîneşti.

Trebuie menţionat cu acest prilej şi proiectul monumentului *Infanteriei* (1932), pe care Medrea îl concepuse ca un înalt relief în care figurează un grup de infanterişti cu armele în mînă, gata de atac, iar victoria personificată printr-o femeie cu aripi desfăcute planează deasupra ostaşilor.

Figura umană în portret, precum şi nudul au fost preocupările permanente ale lui Medrea. Medrea a sculptat în 1929 chipul pictorului Marius Bunescu, urmărind printr-un modelaj foarte susţinut toate nuanţele figurii celui portretizat.

De asemenea el a realizat un bust evocator al pictorului Theodorescu-Sion (1929) pe care ni-l înfăţişează semeţ, cu fruntea ridicată, într-o atitudine mîndră. Medrea a transmis materiei nu numai subtilităţile formei exterioare, dar şi tot neastîmpărul care îl mistuia pe artist.

Din aceeași vreme e și bustul pictorului Gh. Petrașcu, precum și marmura dăltuită cu multă sensibilitate, reprezentînd figura sculptoriței Serova, bustul în marmură al prof. dr. Cantacuzino și alte portrete.

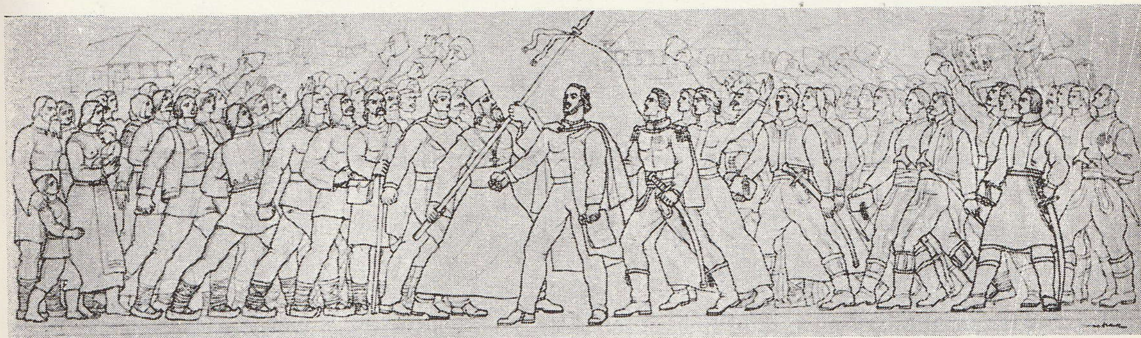
Nudul feminin a inspirat lui Medrea valoroase opere, unele din ele simbolice ca *Floarea de zăpadă* (1923), prezentare plastică mai liniștită în contrast cu *Păcatul* (1926), în care pornirile instinctive sînt exteriorizate în formele ceva mai contorsionate ale trupului și coapselor pe care se încolăcește șarpele legendar.

În același an, ca un proiect pentru o fîntînă, Medrea sculptează un copil dolofan, ținînd în mînă o broască țestoasă, din gura căreia țîșnește apa.

Nenumărate studii în atitudini senine prepară calea spre zămislirea acelui splendid bronz, tors fără brațe (1929), modelat în toată unduirea lui luminoasă, cu acea subtilitate enigmatică a figurii care amintește o operă arhaică. Statueta *Pubertatea* (1926) este o excepție în opera lui Medrea, prin viziunea ceva mai prelungită și suplă a formelor.

În anii 1929 — 1930, Medrea călătorește prin Germania, Franța și Italia.

5. Proclamația de la Islaz (Proiect de relief la monumentul N. Bălcescu) Ислазская Прокламация — The Proclamation at Islaz (Project for N. Bălcescu's Monument) La Proclamation d'Islaz (Maquette pour le monument N. Bălcesco) — Die Proklamation von Izlaz (Projekt für N. Bălcescus Monument)

6. Dealul Spirei în 1848 — Proiect de relief la monumentul N. Bălcescu — Дялул С пирей в 1848 году — Dealul Spirei at 1848 (Project for N. Bălcescu's Monument) La colline Spirei en 1848 (Maquette pour le monument N. Bălcesco) — Dealul Spirei 1848 (Projekt für N. Bălcescus Monument)

În anul 1933 Medrea este chemat la catedra de sculptură a Academiei de Arte Frumoase din București, ca urmaș al lui Dimitrie Paciurea, decedat cu un an înainte.

Acești doi sculptori, deși nu aveau nimic comun în vizualitatea lor, se înțelegeau foarte bine, fiecare afirmîndu-și personalitatea deosebită. Între anii 1919—1923, ei și-au împărțit atelierul de sculptură din curtea Muzeului Aman.

O adevărată chintesență a artei lui Medrea în redarea nudului feminin o constituie splendidul nud în marmură din anul 1943. Din antichitate și pînă la marii maeștri moderni a existat o preocupare în căutarea unui tip de frumusețe, a unor forme și linii specifice prin care recunoaștem pe artist. Tot așa și la noi, Medrea a fost și el obsedat de formele liniștite și pline ale trupului feminin, pe care șerpuiesc lumini ce dau volumelor transparențe și o calmă senzualitate.

În portretistica din ultimele decenii, Medrea a obținut succese deosebite prin lucrările sale.

La loc de frunte trebuie pomenit bustul lui Michel Angelo, geniul frămîntat de gînduri proteice, pe care Medrea l-a redat în forme tumul-

tuoase, ce stîrnesc în mintea privitorului o imagine vie a acestui mare maestru al Renașterii italiene.

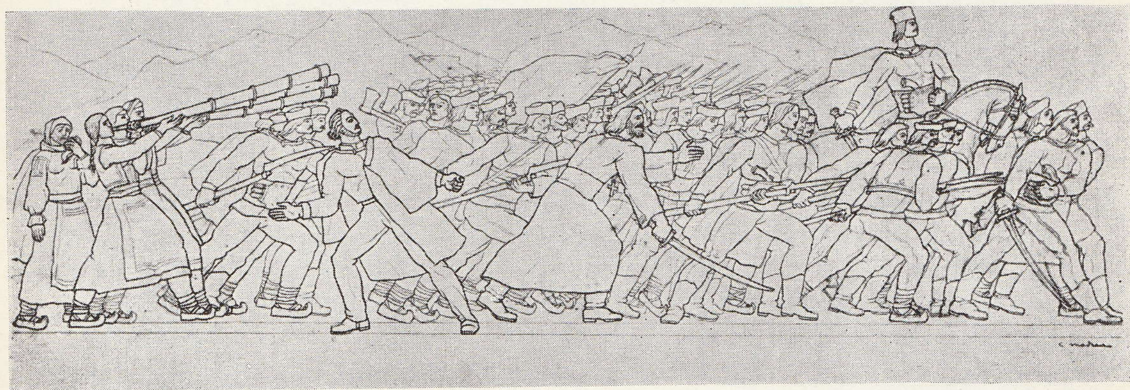
La fel de importante sînt și bustul monumental al lui Beethoven, redat în toată bogăția vieții sale lăuntrice precum și cel al marelui scriitor rus Lev Tolstoi.

În *Țăranca bătrînă* din Sibiu, Medrea redă, în forme ample, chipul al unei femei din popor, cu trăsături caracteristice și expresive.

Mai ales în ultimii ani, el a sculptat numeroase figuri și busturi ca de pildă acela atît de sugestiv, de însuflețit și de o remarcabilă mobilitate a expresiei care-l înfățișează pe compozitorul D. Cuclin sau acela sensibil modelat, redînd parcă frămîntările lăuntrice ale modelului și definind personalitatea bogată a pictorului Corneliu Baba.

Prin nobila sa simplitate se distinge și bustul compozitorului Ludwig Feldman, pe cînd acela al academicianului Mihail Jora exprimă finețea, ironia subtilă și eleganța morală a personajului reprezentat.

7. N. Bălcescu la Avram Iancu — Proiect de relief la monumentul N. Bălcescu — Н. Бэлческу у Аврама Янку — N. Bălcescu and Avram Iancu (Project for N. Bălcescu's Monument) — N. Bălcesco chez Avram Ianco (Maquette pour le monument N. Bălcesco) — Nicolae Bălcescu bei Avram Iancu (Projekt für N. Bălcescus Monument)

În sfîrșit bustul academicianului prof. Traian Săvulescu, președintele Academiei RPR, are un caracter monumental prin amploarea viziunii. El redă chipul omului de știință preocupat de sinteze.

Corneliu Medrea lucrează și pentru monumentele care vor împodobi piețele publice ale orașelor noastre, cinstind memoria marilor înaintași luptători pentru drepturile poporului, ca monumentul lui Nicolae Bălcescu.

Medrea a dăruit statului un ansamblu impozant al operelor sale, care a fost expus cîtva timp în Palatul Brîncovenesc de la Mogoșoaia, în acel cadru măreț al arhitecturii secolelor trecute.

Astăzi, această colecție poate fi admirată în Muzeul « C. Medrea » al Sfatului Popular al Capitalei, de curînd deschis la București.

Pentru meritele sale deosebite în arta sculpturii, Medrea a fost numit maestru emerit al artei și ales membru corespondent al Academiei Republicii Populare Romîne.

În evoluția sculpturii noastre contemporane, arta lui Medrea aduce o viziune mai amplă și mai puternică a realității, exprimată în linii curbe și forme inedite, cu un caracter plastic evident și impunător.

Скульптор Корнелиу Медря, творчество которогоразвивалось в период между двумя мировыми войнами и в последующие годы, — один из наиболее видных представителей румынского изобразительного искусства.

К. Медря родился в 1888 году и обучался в Будапештской Художественной школе под руководством профессоров Матрай, Марон и Лигети.

На протяжении всей своей творческой деятельности он проявлял одинаковый интерес к портрету, барельефу и аллегорической композиции.

Строго соблюдая специфику каждого из вышеуказанных жанров скульптуры, Медря создал ряд портретов, отличающихся большой психологической глубиной и монументальностью, а также и барельефов, замечательных гармоничностью своих форм и органическим единством. Схватывая все самое характерное, Медря создавал и ню, поражающие полнотой и гармонией форм.

Работы К. Медря отличаются широтой размаха и особой архитектурной логикой, подчеркивающей монументальность его произведений.

Его творчеству характерно две основные черты: сдержанная чувствительность при моделировке форм, в соединении с умением подметить все существенное, и классический реализм, несколько напоминающий искусство греческих мастеров.

Corneliu Medrea, whose creations may be situated within the period between the two world wars and the ensuing years, represents a strongly marked personality with an original outlook.

Born in 1888, Medrea studied at the School of Fine Arts in Budapest, where he was guided by Professors Matray, Maron and Ligety.

All along his artistic career he has tackled with equal success and interest portraits, statues, compositions carried out in bas-relief and in allegorical groups.

Preserving the specific character of each of these branches of sculpture, Medrea has pursued and achieved rich, psychologic and powerfully monumental portraits and bas-reliefs in which the harmony of the rhythmically unfolded forms creates an organic unity; his allegorical compositions remind our old popular ballads.

In pursuit of the essential, Medrea succeeds in creating nudes which convey an exquisite simplicity in their stout and harmonious lines.

The monumental statuary sculpture, relieved in large planes, is characterized by an architectural logic which points out the vigour of the sculptural element.

The whole C. Medrea's work is dominated and unified by two constant elements: a bridled sensuality which manifests itself in the voluptuousness of the forms and an incessant need of finding the essence which lends to his work a classical realism of hellenistic influence.

Professor of sculpture at the Fine Arts Institute "N. Grigoresco" in Bucharest, Medrea has for many years a rich pedagogical activity. Corresponding member of the Academy of the Rumanian People's Republic Medrea received the title of Honoured Master of Art as a homage for his art.

Grâce à la puissance et à l'originalité de son œuvre, Corneliu Medrea est une des personnalités les plus marquantes de notre sculpture contemporaine.

Né en 1888, Medrea a fait ses études à l'Ecole des Beaux-Arts de Budapest où il eut pour professeurs Matray, Maron et Ligety.

Le buste, la statue, le bas-relief, la composition allégorique, ce sont là les genres qu'il a cultivés avec un égal intérêt un égal succès.

Respectant les exigences spécifiques de chacun de ces genres, Medrea a sculpté des bustes d'une grande richesse psychologique avec un caractère monumental, des bas-reliefs remarquables par l'harmonie et ler ythme des formes, et des compositions allégoriques qui évoquent nos vieilles légendes populaires.

Les monuments qu'il a exécutés sont caractérisés par leur modelage en larges plans simplifiés, par la vigueur de la forme et par leur logique architectonique.

Une sensualité retenue qui se manifeste par la volupté avec laquelle il modèle les formes et un réalisme classique, nuancé d'hellénisme, définissent la sculpture de Corneliu Medrea.

Professeur de sculpture à l'Institut des Arts plastiques «N. Grigoresco» de Bucarest, Medrea a eu pendant des longues années une riche activité pédagogique.

Membre correspondant de l'Académie de la République Populaire Roumaine, Medrea a reçu aussi le titre de maître éméritè dès arts, comme un hommage rendu à son œuvre.

Der Bildhauer Corneliu Medrea vertritt eine ganz eigene Art der künstlerischen Auffassung; dadurch ist er eine der bedeutendsten Persönlichkeiten der zeitgenössischen rumänischen Plastik.

Corneliu Medrea wurde 1888 geboren. Er studierte an der Akademie für Schöne Künste in Budapest und arbeitete dort bei den Professoren Matray, Maron und Ligety.

In seinem gesamten Schaffen hat er mit gleichem Erfolg und Interesse verschiedene Genres — Porträt, Standbilder, Kompositionen in Bassorelief und allegorische Kompositionen — gepflegt.

Indem er die Eigenart jeder dieser Genres streng wahrte, schuf Medrea sowohl eine Reihe von Porträten, die sich durch psychologischen Reichtum und Monumentalität auszeichnen, als auch Bassoreliefs, in denen Harmonie und Rhythmus der ineinander verflochtenen Formen sich zu einem geschlossenen Ganzen finden, und allegorische Kompositionen, die unsere alten Volkssagen neu beleben.

Die großflächige Standbildplastik ist von einer logischen Architektonik getragen, durch welche die Ausdruckskraft des plastieschen Elementes hervorgehoben wird.

C. Medreas gesamtes Schaffen wird durch zwei Elemente beherrscht und vereintlicht: durch eine verhaltene Sinnlichkeit, mit der die Formen modelliert sind, und durch die innere Notwendigkeit, das Wesentliche herauszuarbeiten, wodurch sein Werk die Prägung des klassischen Realismus hellenistischer Färbung erhält.

Als Professor der Bildhauerkunst kann Medrea am Institut für Bildende Kunst « N. Grigorescu » in Bukarest auf eine langjährige und reiche pedagogosche Tätigkeit zurückblicken. Medrea ist korespondierendes Mitglied der Akademie der RVR und erhielt als Anerkennung seines Schaffens den Titel « Verdienter Meister der Kunst ».

REPRODUCERI

8. Refugiata — Беженка Фрагмент — The Refugee — Réfugieé — Der Flüchtling

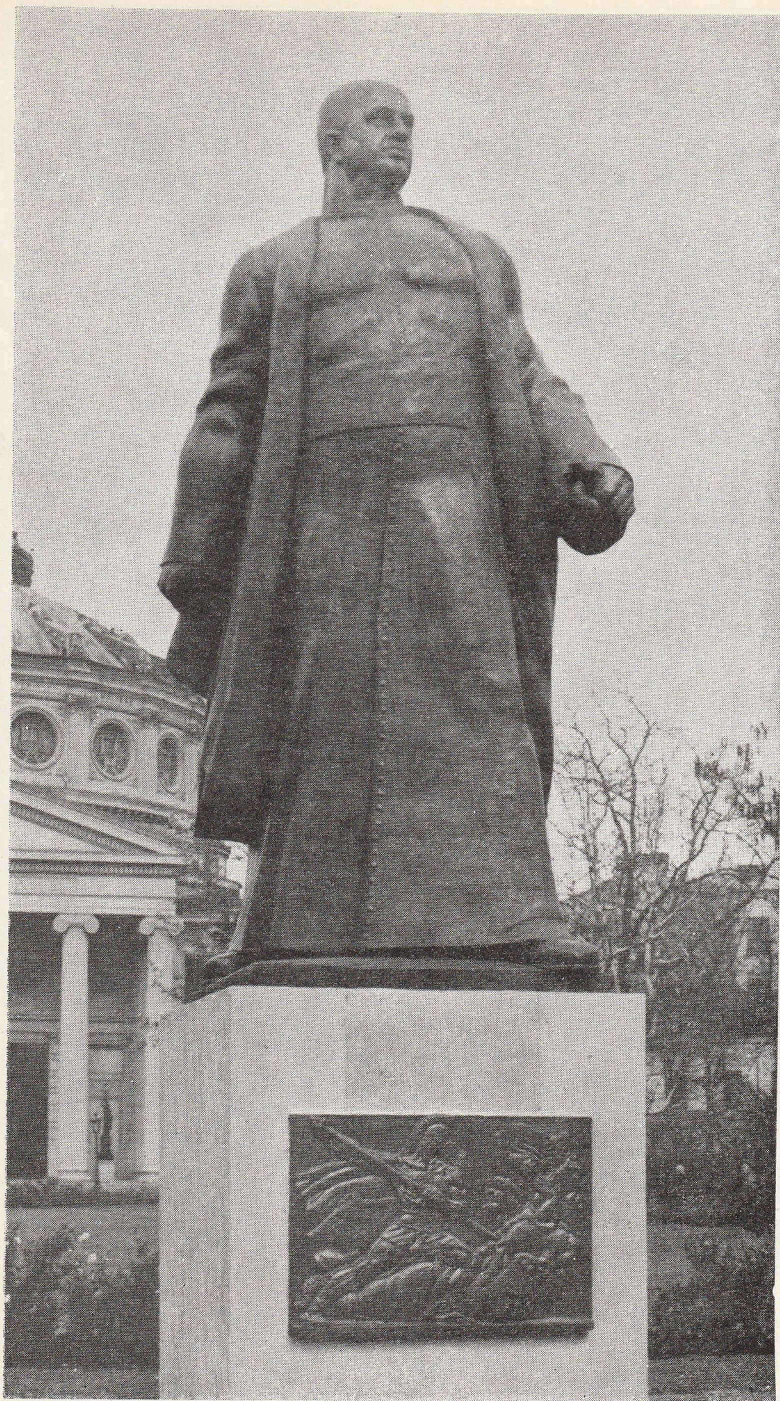
9. Dragoş Vodă (fragment) – Драгош Водэ.—Prince Dragoş – Le prince Dragoş – fragment d'un bas-relief Fürst Dragoş

10. Maternitate – Материнство – Maternity – Maternité – Mutterschaft

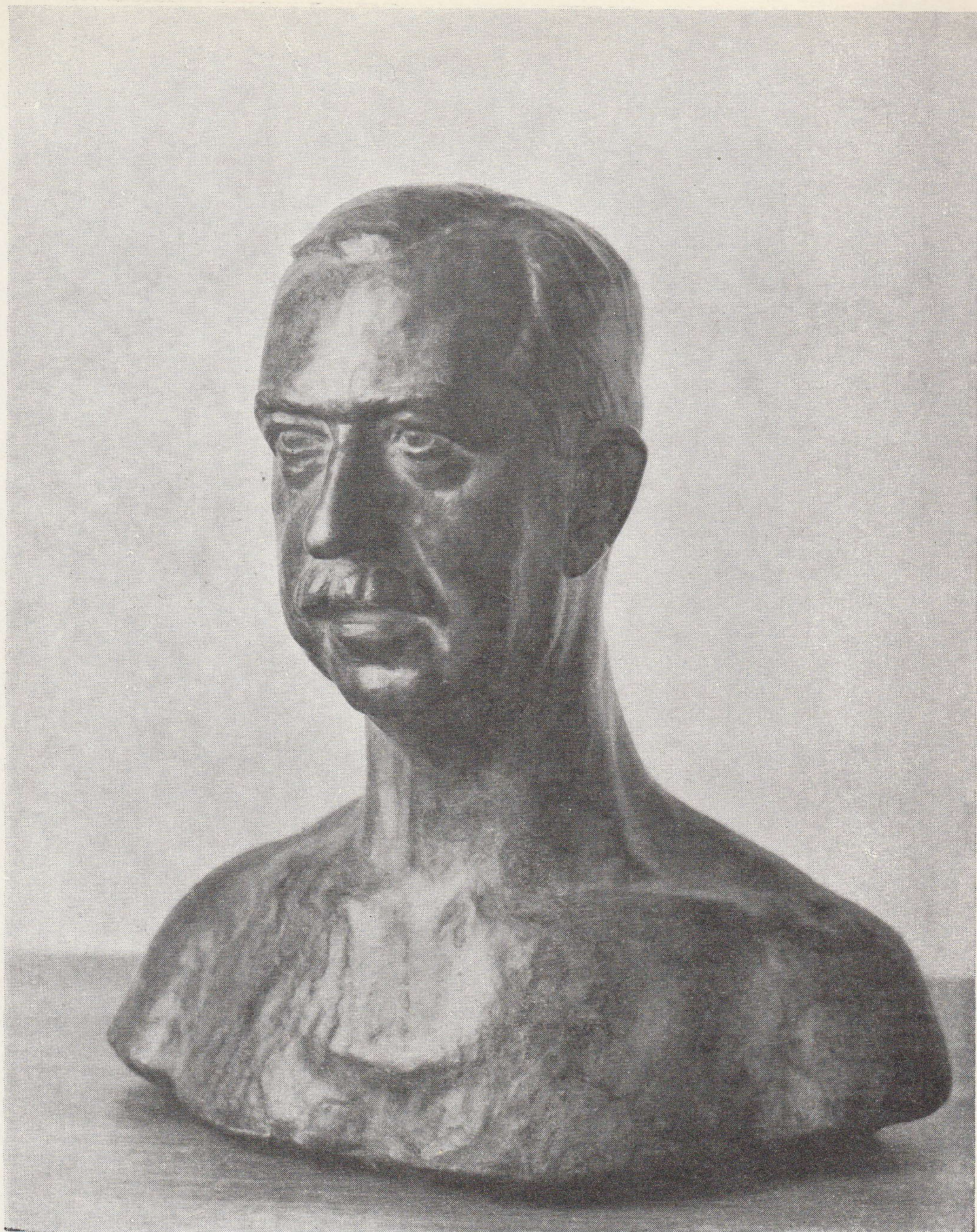
11. Maternitate-Материнство — Maternity — Maternité Mutterschaft

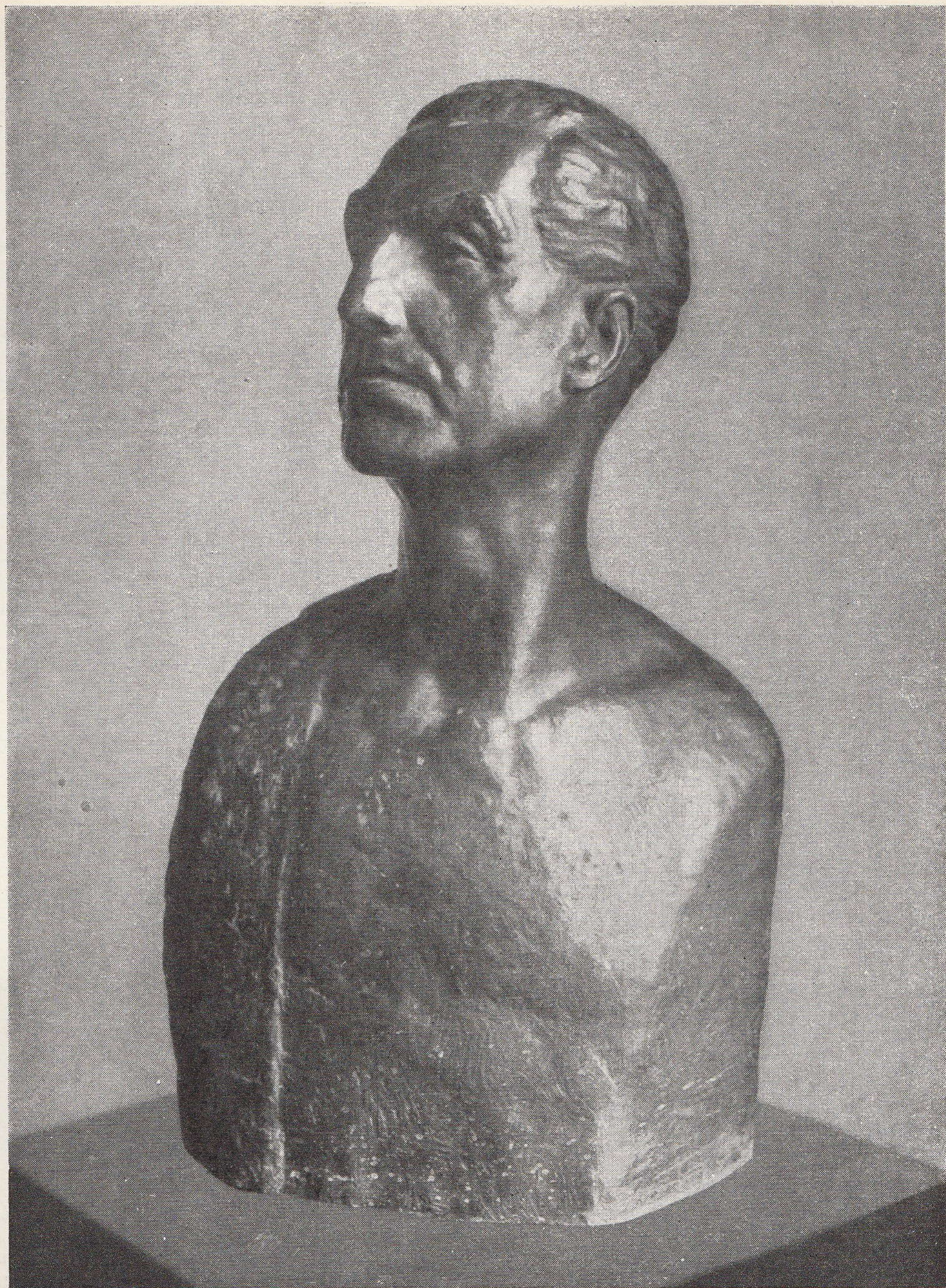
12. Părintele Lucaci — Отец Лукач — The Priest Lucaci — Père Lucaci — Pater Lucaci

13. B. Delavrancea
Писатель Б. Делаврнча — The Writer B. Delavrancea L'écrivain B. Delavrancea — Der Schriftsteller B. Delavrancea

14. G. Petraşcu — Художник Г. Петрашку — The Painter G. Petraşcu — Le peintre G. Petraşco
Der Maler G. Petraşcu

15. Theodorescu-Sion. — Портрет Теодореску-Сиона — Portrait of Theodorescu-Sion
Portrait de Theodoresco-Sion — Theodorescu-Sion (Porträt)

16. Învingătorul — Победитель — The Vanquisher — Le conquerrant — Der Sieger

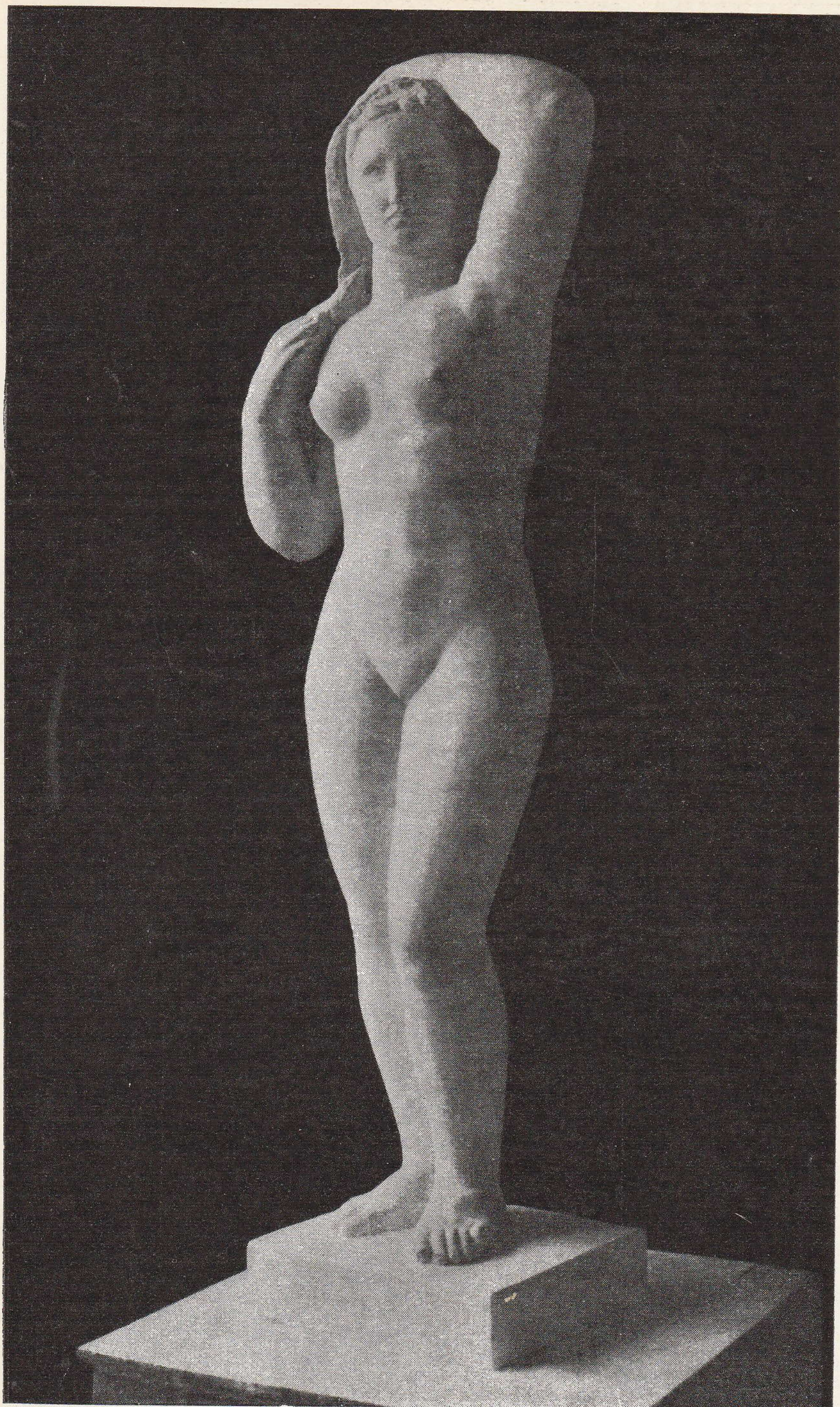
17. Cap de ţărancă (fragment) — Голова крестьянки. Фрагмент — Head of a Peasant-woman — Tête de paysanne — Kopf einer Bäuerin

18. Compoziție cu două nuduri — Композиция с двумя ню — Composition with two Nudes — Composition avec deux nus — Aktstudie

19. Tors — Торс — Torso — Torse — Torso

20. Nud — Ню — Nude — Nu
Akt

21. Prietene — Подруги — Friends — Les amies — Freundinen

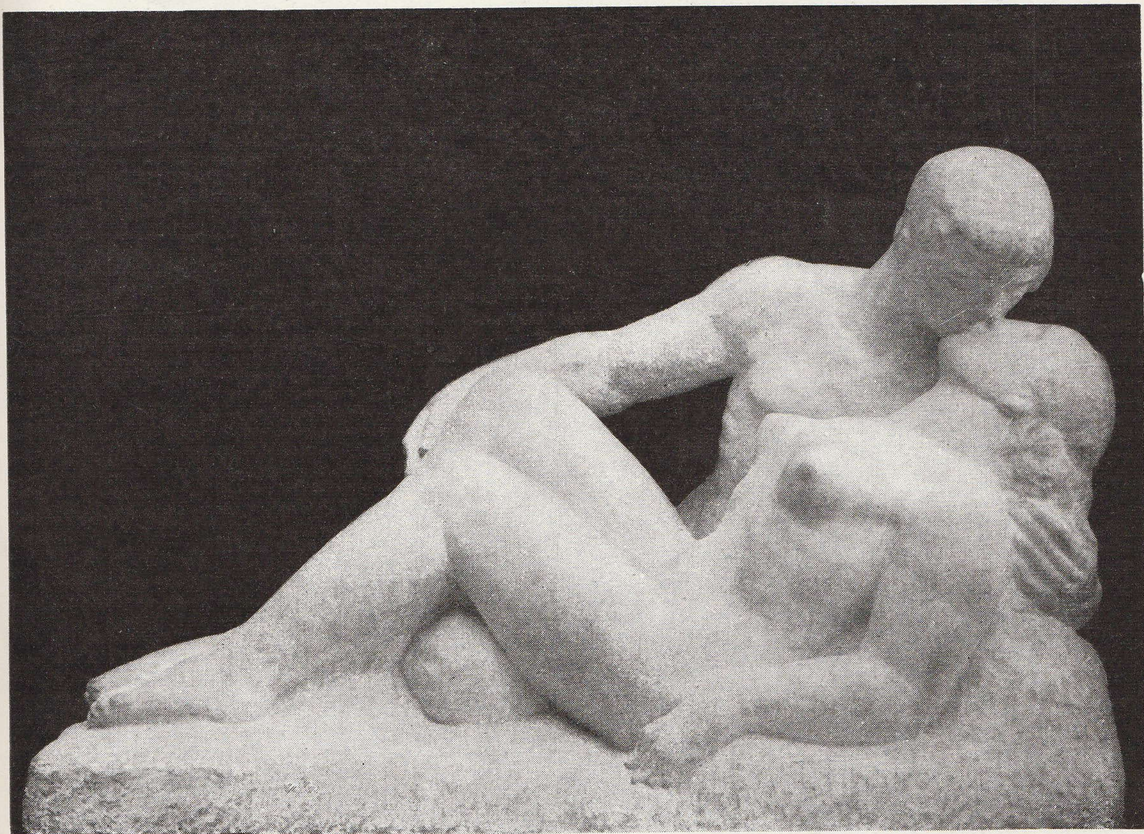
22. Infinit — Бесконечность — Infinity — L'infini — Die Unendlichkeit

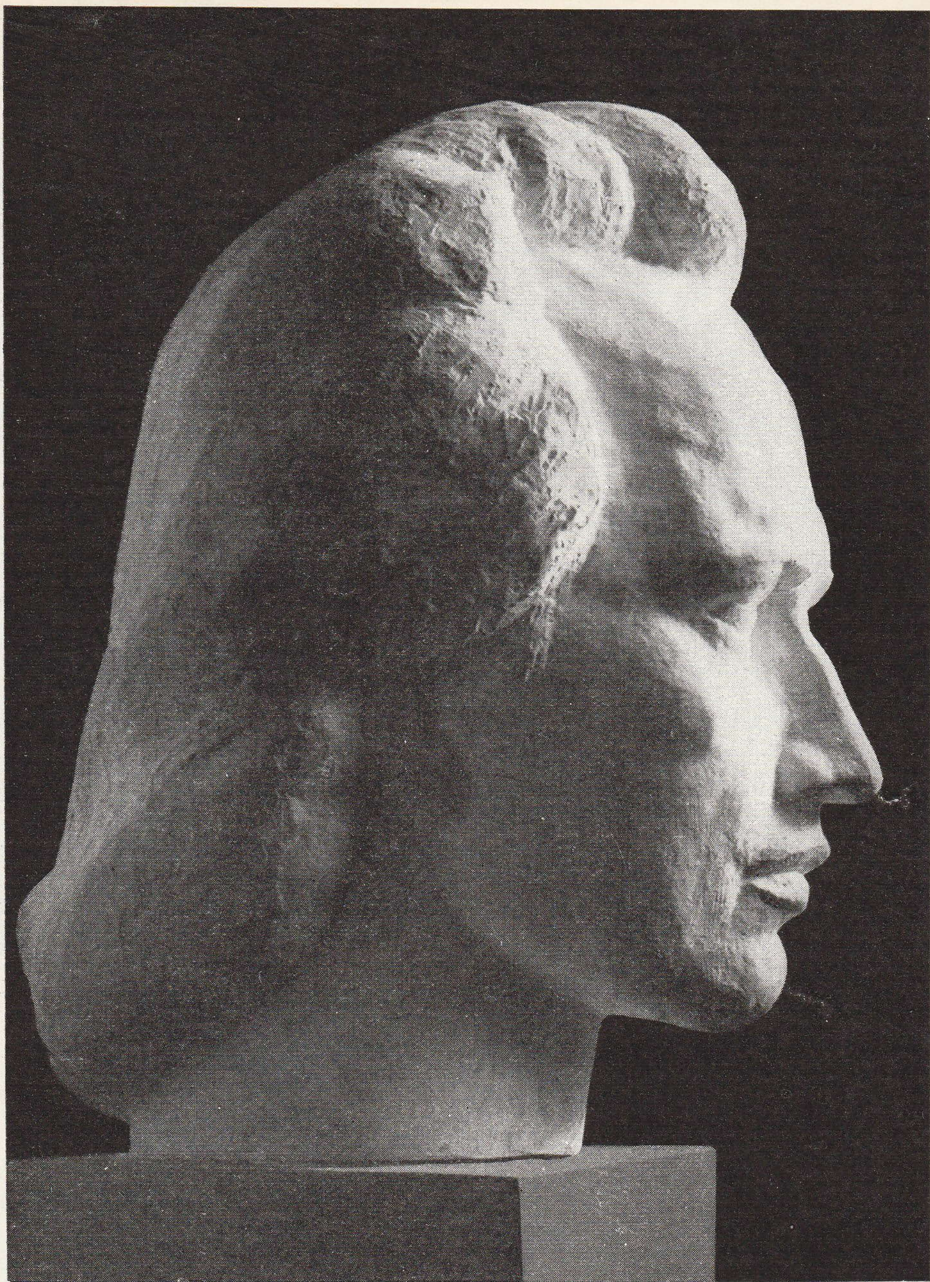
23. Maternitate — Материнство — Maternity — Maternité — Mutterschaft

24. Balerine — Балерины — Dancers — Danseuses — Ballerinen

25. Sărutul — Г. Поцелуй — The Kiss — Le baiser — Der Kuß

26. M. Eminescu — М. Эминеску — M. Eminescu — M. Eminesco

27. Gh. Lazăr — Г. Лазэр — Gh. Lazăr

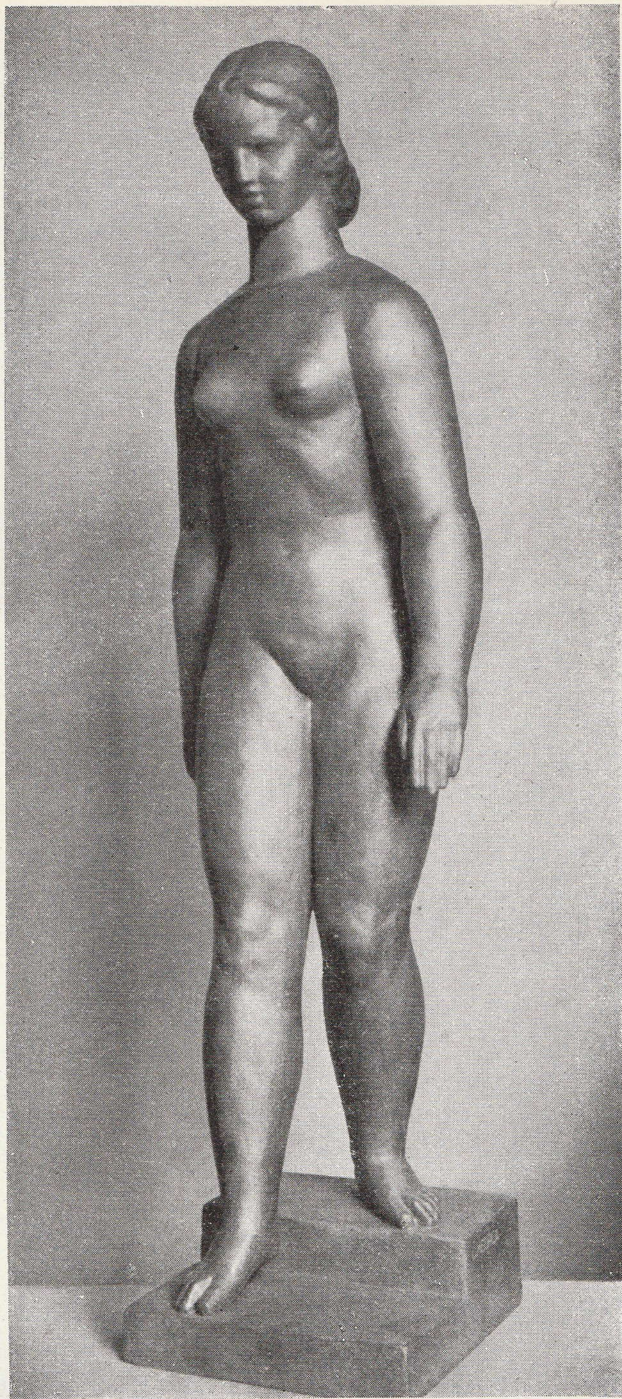
28. Cap de expresie — Выразительная голова — Head — Tête d'expression — Charakterkopf

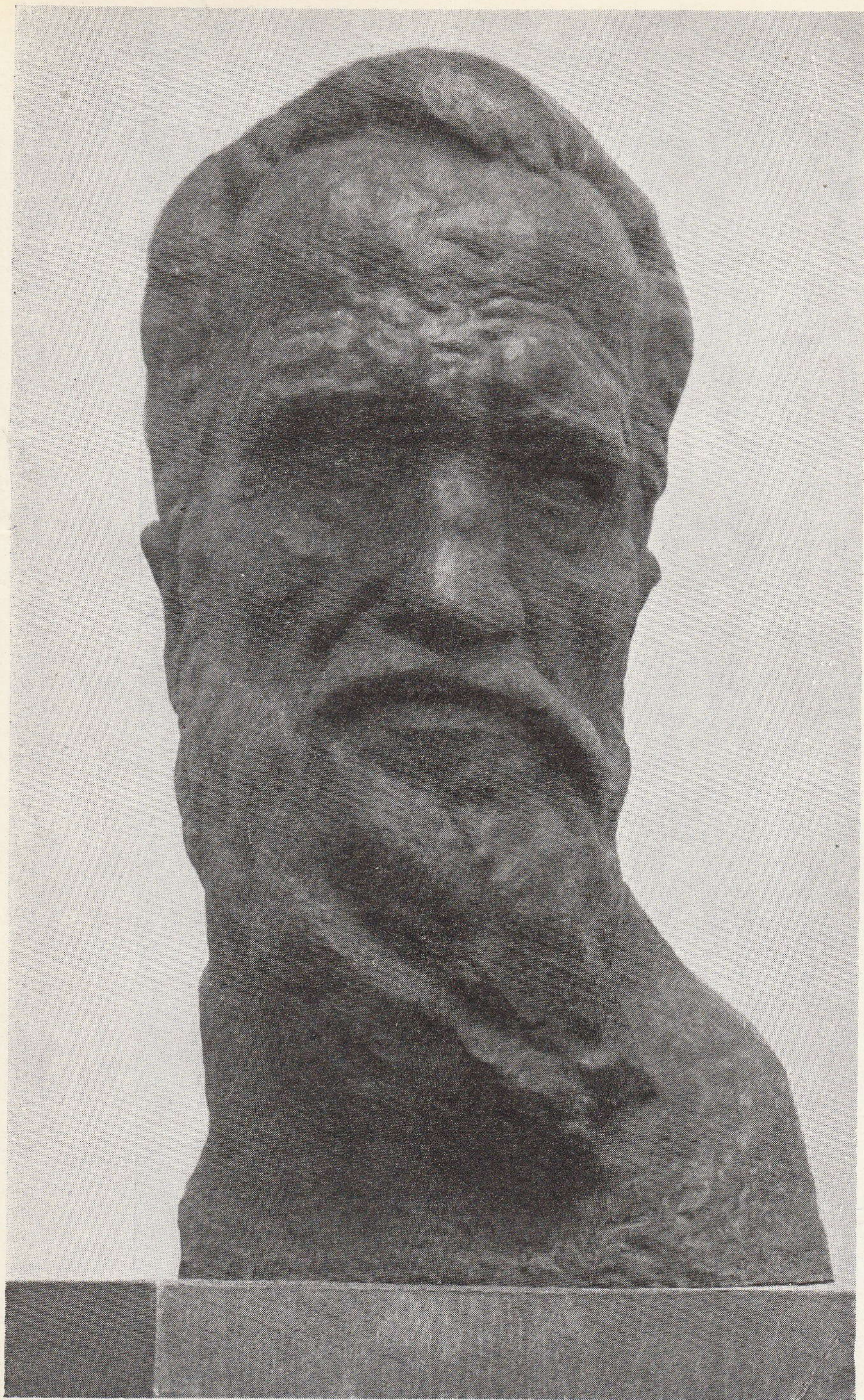
29. Ghimpele — Колючка — **The Thorn** — L'épine — Der **Dorn**

30. Tors — Торс — Torso
Torse — Torso

31. La baie — Купание — Bathing — Au bain — Im Bad

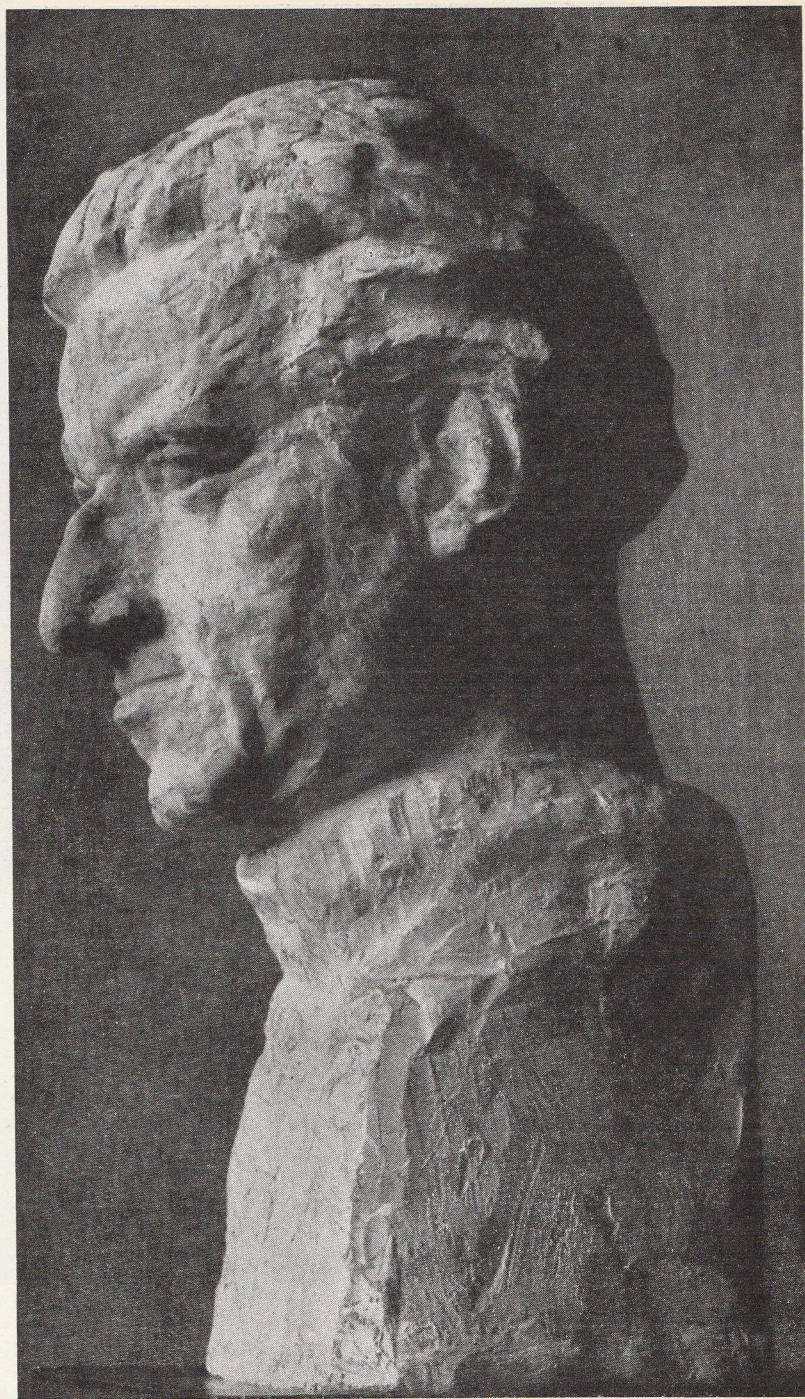
32. Michelangelo — Микельанджело — Michel-Ange

33. Lucia Sturza Bulandra — Артистка Лучия Стурдза Буландра — The Actress Lucia Sturza Bulandra — L'actrice Lucia Sturdza-Bulandra — Die Schauspielerin Lucia Sturdza Bulandra

34. Compozitorul Mihail Jora
Композитор Михаил Жора
The Composer Mihail Jora
Le compositeur Mihail Jora
Der Komponist Mihail Jora

35. Corneliu Baba — Художник Корнелиу Баба — The Painter Corneliu Baba — Le peintre Corneliu Baba — Der Maler Corneliu Baba

36. Compozitorul Paul Constantinescu — Композитор Пауль Константинеску — The The Composer Paul Constantinescu — Le compositeur Paul Constantinesco — Der Komponist Paul Constantinescu

37. Acad. Traian Săvulescu — Академик Траян Сэвулеску — The Academician Traian Săvulescu
L'académicien Traian Săvulesco — Der Akademiker Traian Săvulescu

38. Portret — Портрет — Portrait — Portrait — Porträt

LISTA DE REPRODUCERI

REPRODUCERI ÎN TEXT: — *Alergătoare* — basorelief, gips. 1. — *Mama* — ulei, 1930 — 2. *Nud* — creion colorat, 1935 — 3. *Nuduri* — creion colorat, 1938 — 4. *Plecarea artiştilor plastici la Sofia* — creion colorat, 1946 — 5. *Proclamaţia de la Islaz* — Proiect de relief la monumentul N. Bălcescu — creion, 1955 — 6. *Dealul Spirei în 1848* Proiect de relief la monumentul N. Bălcescu — creion, 1955 7. *N. Bălcescu la Avram Iancu* — Proiect de relief la monumentul N. Bălcescu — creion, 1955

REPRODUCERI ÎN AFARA TEXTULUI: 8. *Refugiata* — gips, 1917 — 9. *Dragoş Vodă* (fragment) — basorelief — gips, 1937. 10. *Maternitate* — bronz, 1928 — 11. *Maternitate* — basorelief, piatră — 12. *Părintele Lucaci* — bronz, 1932 — 13. *B. Delavrancea* — bronz, 1922 — 14. *G. Petraşcu* bronz, 1927 — 15. *Theodorescu-Sion* — bronz, 1930 — 16. *Învingătorul* — piatră, 1935 — 17. *Cap de ţărancă* (fragment) marmură, 1936 — 18. *Compoziţie cu două nuduri* — bronz 19. *Tors* — bronz, 1930 — 20. *Nud* — gips, 1940 — 21. *Prietene* — gips, 1938 — 22. *Infinit* — gips, 1940 — 23. *Maternitate* — bronz, 1954 — 24. *Balerine* — basorelief — gips- 1940 — 25. *Sărutul* — gips, 1942 — 26 *M. Eminescu* — gips, 1938 — 27. *Gh. Lazăr* — gips, 1938 — 28. *Cap de expresie*

bronz, 1940 — 29. *Ghimpele* — gips, 1938 — 30. *Tors* gips, 1952 — 31. *La baie* — bronz, 1952 — 32. *Michelangelo* bronz, 1944 — 33. *Lucia Sturza Bulandra* — gips, 1953 34. *Compozitorul Mihail Jora* — gips, 1954 — 35. *Corneliu Baba* — gips, 1954 — 36. *Compozitorul Paul Constantinescu* gips, 1954 — 37. *Academician Traian Săvulescu* — bronz, 1954 — 38. *Portret* — gips, 1956.

Responsabil de carte : Mia Prerau
Tehnoredactor : Ida Marcus
Corector : Ella Vrancea

Dat la cules 14.12.56. Bun de tipar 20.04.57. Tiraj 5600 ex. Hîrtie cretată de 120 gr. m.² Ft. 700×1000/16. Coli ed. 3,21. Coli de tipar 3,5. Ediția I. Comanda 2574. A. nr. 05632. Pentru bibliotecile mici indicele de clasificare 73.

Tiparul executat sub com. nr. 1649 la Intreprinderea Poligrafică nr. 4. Calea Şerban Vodă 133, Bucureşti — R.P.R.

Lei 8.—